

ДОНАЛД БИСЕТ

ЧЕРВЕНАТА ШАПКА

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Някога много отдавна една малка рибка плуваше в морето заедно с другите малки рибки. Водата под нея изглеждаше тъмна и колкото по-дълбоко се спускаше рибката, толкова по-тъмно ставаше. Но щом погледнеше нагоре, виждаше синьото небе и една червена шапка.

„Много искам тази червена шапка!“ — реши рибката, сбoguва се с останалите рибки и заплува нагоре, все по-нагоре и още по-нагоре, докато не излезе на повърхността. Наоколо си виждаше само морето и големите кораби, а над тях — синьото небе с пухкавите бели облаци и червената шапка.

Рибката се опита да доплува още по-нагоре, но въпреки всичките ѝ усилия не успя да излезе по-високо от повърхността на водата. Затова извика на един гларус, който тъкмо минаваше оттам:

— Господин гларус, моля ви, литнете високо-високо и ми донесете онази прекрасна червена шапка. Много бих искала да я имам.

Но гларусът отвърна:

— По-добре се прибирай, рибке, преди да съм те схрускал на закуска.

Сетне се гмурна след малката рибка и протегна острата си жълта човка да я улови, но рибката се стрелна надолу във водата и успя да избяга.

После рибката видя един рибар, седнал в лодката си с дълга въдица с кукичка на края. Показа глава от водата и извика:

— Господин рибар, бихте ли опитали да уловите онази червена шапка в небето с дългата си въдица?

— Ти по-добре внимавай да не уловя теб — отвърна рибарят, замахна с въдицата си три пъти и метна кордата с кукичката към рибката. Пропусна за малко и рибката успя да се спаси.

Малко по-късно рибката стигна една река, а на брега един слон си тананикаше следната песничка:

*„Слонът е едър и дебел.
Похапва си добре.
Обича да седи и да яде
трева и ягодово желе.“*

Рибката извика:

— Господин слон, бихте ли протегнали дългия си хобот да уловите онази червена шапка в небето?

И слонът протегна хобота си, колкото може. Но колкото и да се протягаше, не успя да стигне червената шапка.

— Сега ще ти кажа какво ще направим — рече накрая. — Ще те вдигна с хобота си и ще те подхвърля нагоре, за да си хванеш сама шапката.

Речено-сторено. Вдигна той рибката с хобота си и я подхвърли високо-високо в небето, над пухкавите облаци. Рибката се огледа наоколо и разбра, че червената шапка всъщност е слънцето.

После падна обратно в морето с най-силния плясък, който някога сте чували.

Останалите рибки я наобиколиха и взеха да разпитват:

— Защо се връщаш без червената шапка?

— Това не е червена шапка — рече им рибката. — Това е слънцето.

Рибките се разсмяха и взеха да ѝ се подиграват:

— Не ставай смешна. Разбира се, че е червена шапка — сетне отплуваха да си играят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.